

CBE 102-2012 BSA

UITSPRAAK

in het geding tussen mevrouw X, woonachtig te Enschede, hierna ook te noemen appellante,

en

het College van Bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen, faculteit Gedrags- en Maatschappijwetenschappen, hierna ook te noemen verweerder,

inzake het besluit van verweerder van 27 juli 2012.

I. Aanduiding van het bestreden besluit

Het besluit van verweerder van 27 juli 2012 waarbij aan appellante een negatief bindend studie advies (BSA) is gegeven voor de bachelor-opleiding Pedagogische Wetenschappen van de faculteit Gedrags- en Maatschappijwetenschappen.

II. Zittingsgegevens

Het beroep is behandeld in een openbare zitting op donderdag 20 september 2012 waar appellante met kennisgeving niet is verschenen. Verweerder is verschenen in de persoon van Prof. dr. Y, vice-decaan.

III. Ontstaan en loop van het geding

Via CLRS tekent appellante op 7 augustus 2012 beroep aan tegen het besluit van het College van Bestuur van 27 juli 2012, waarbij aan het negatief bindend studieadvies voor de propedeutische fase van de bachelor-opleiding Pedagogische Wetenschappen een afwijzing is verbonden als bedoeld in artikel 7.8b, derde lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: "WHW"). Het besluit is genomen namens het College van Bestuur door het faculteitsbestuur van de faculteit Gedrags- en Maatschappijwetenschappen.

Voorafgaand aan het bovengenoemde besluit heeft appellante tijdens een hoorzitting op 24 augustus 2012 met het faculteitsbestuur haar standpunten nader toegelicht. De door appellante aangevoerde redenen hebben niet geleid tot het afzien van een negatief bindend studieadvies.

IV. Standpunten van partijen

Ter onderbouwing van haar beroep heeft **appellante** aangevoerd dat in februari 2012 de BSA-norm naar beneden is bijgesteld als gevolg de moeilijke bijzondere persoonlijke omstandigheden die appellante doormaakte. Het rouwverwerkingsproces van de dood van haar beste vriendin heeft meer tijd gekost dan appellante in haar optimisme aannam. Appellante heeft echter verzuimd om voor de tweede keer om een verlaging van de BSA-norm te vragen. Appellante wil heel graag haar studie vervolgen en vraagt nogmaals om aanpassing van de BSA-norm.

Door **verweerder** is onder meer het volgende naar voren gebracht. Appellante heeft de aangedragen persoonlijke omstandigheden voor de tweede keer eerst na de laatste herkansingen van vorig studiejaar kenbaar gemaakt, terwijl dergelijke omstandigheden onverwijld moeten worden gemeld bij de studieadviseur. De verwachting van verweerder is dat appellante, indien het negatieve bindend studieadvies introkken zou worden, niet haar propedeuse zal behalen in het tweede jaar. Zij dient nog 36 ECTS te behalen, waarvan enkele moeilijkere vakken van de propedeuse. Appellante heeft vele herkansingen nodig gehad om vakken te halen. Ook was aan het einde van het studiejaar geen verbetering in de resultaten zichtbaar. Verweerder realiseert zicht dat het lastig is om cognitieve mogelijkheden en emotionele ervaringen zuiver van elkaar te scheiden, maar verweerder ziet geen aanleiding om nogmaals de BSA-norm te verlagen.

V. Beoordeling

Het College constateert dat het beroep zich richt tegen het besluit van 27 juli 2012, waarbij aan het negatief studieadvies een afwijzing is verbonden als bedoeld in artikel 7.8b, derde lid van de WHW. Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de WHW te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.

Het College overweegt daartoe het volgende.

Ingevolge artikel 7.8b, derde lid, WHW kan aan het negatief bindend studieadvies slechts een afwijzing worden verbonden, indien de student – met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden- niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, omdat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld. Het instellingsbestuur beslist of aan het negatief advies een afwijzing wordt verbonden. Appellante heeft afgelopen studiejaar niet aan de reeds verlaagde BSA-norm kunnen voldoen. Op grond van artikel 7.8b, zesde lid, WHW worden door het instellingsbestuur nadere regels vastgesteld die in elk geval betrekking hebben op de studieresultaten en de voorzieningen. Voor de Rijksuniversiteit Groningen zijn deze regels vastgelegd in het “Handboek BSA” en de OER van de opleiding. Hieruit volgt dat persoonlijke omstandigheden in samenspraak met de studieadviseur kunnen leiden tot een afspraak - op - maat met de student over de minimaal te leveren studieprestatie. Als vereiste voor het kunnen maken van een BSA- op - maat geldt dat de student zijn persoonlijke omstandigheden onverwijld dient te melden. Appellante heeft in februari 2012 haar bijzondere omstandigheden besproken met de studieadviseur, hetgeen heeft geleid tot een verlaging van de BSA-norm. Appellante heeft na de laatste herkansingen van afgelopen studiejaar nogmaals verzocht om een verlaging van de BSA-norm. Het College constateert dat appellante de tweede keer haar bijzondere omstandigheden te laat heeft gemeld. Het is het College niet gebleken dat er omstandigheden waren die deze te late melding verschoonbaar maken. Derhalve is er geen grond om met een beroep op persoonlijke omstandigheden van de afwijzing af te zien.

Het College is dan ook van oordeel dat verweerder in redelijkheid tot de bestreden beslissing heeft kunnen komen.

VI. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens verklaart het beroep van appellante ongegrond.

Aldus vastgesteld op 19 oktober 2012 door mr. M. Dissel-van Erp, voorzitter, prof. dr. R. Broer en mw. L.L.S. Bunt, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.E.A. Donkersloot, secretaris.

M. Dissel-van Erp

voorzitter

secretaris

Ingevolge de Algemene wet bestuursrecht en artikel 7.66 van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek kan door belanghebbenden binnen zes weken na toezending van deze beschikking beroep worden aangetekend bij het CBHO (College van Beroep voor het Hoger Onderwijs), postbus 636, 2501 CN te Den Haag.